

NOCOJ

Pavle Zidar

Nocoj sem
krik
spočetega
življenja.

Kdo sliši
me,
kje dojke so
nemirne...?

Vse hoče
me,
ki rojstvo mu
je radost.

Še zemlja —
smrt,
zdaj tiho me
želi.

VZDIH

Pavle Zidar

Prišla boš
na obok
mojih zenic,
bleda,
kot majcena smrt,
in s prsti zarezala
vanje,
da v molk potopila boš
temni navdih.

— Obležal bo tam
kakor tale moj vzdih...